

متن پرسش

با سلام و احترام خدمت عبد خدا استاد عزیزم: آیا برنامه ریزی و نوشتن امور روزانه یا ماهانه بر روی کاغذ جهت انجام همه آنها و عدم فراموشی، به نظر جنابعالی کار درستی است؟ با توجه به فرمایش شما که انسان باید در حال زندگی کند، خداوند در گذشته و آینده نیست، نفس انسان بی زمان است، آیه ولا تأسو علی ما فاتکم و لا تفرحو بما اتکم، گذشته که گذشت و آینده هم نیامده، اینکه انسان نباید برای خود تدبیر کند، اینکه بنده دوستان عارفی دیده ام که گویی لحظه به لحظه مدیریت امورشان را سپرده اند به خدا و خداوند است که به آنها برنامه می دهد مثلا قبل از اینکه به یک کار مهم و اساسی بپردازند اگر یک فرد عادی برود و از آنها سوالی کند چنانچه مستلزم فعل حرامی نباشد، آن برنامه مهم خود را رها می کنند و وقت صرف امور پیش آمده در حال (مثل سوال کردن آن انسان عادی) می نمایند و اصلا برایشان برنامه ریزی های از قبل نوشته شده و انجام یک به یک آنها مهم نیست. گویی به درجه اذن بودن پیامبر گرامی اسلام نزدیک شده اند. ولی علیرغم همه توصیفات بالا اکثر مدیران و دانشمندان می گویند انسان برای آنکه پیشرفت کند ناچار است با برنامه منظم ساعت به ساعت جلو رود تا وقتش هدر نشود. حال راه و روش درست چیست؟ (از طولانی شدن سوال عذرخواهی می کنم)

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این که در روایات به ما فرموده اند: «توزیع الوقت، توسیع الوقت» یعنی اگر اوقات خود را درست تقسیم کنید، وقت زیادی به دست می آورید، به معنای همان برنامه ریزی است و این غیر از آن است که در گذشته و آینده زندگی کنیم بلکه این به معنای آن است که به ما فرموده اند طوری زندگی کن که گویا فردا می میری و طوری زندگی کن که گویا همیشه زنده ای. بنابراین در عین زندگی کردن در «حال»، حال را وسعت می دهیم. موفق باشید